

Sygnatura akt XVIII C 4617/16

(...), dnia 8 lutego 2017 r.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 8 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Kurosz

Protokolant: Anna Dudek

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2017 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Ltd z siedzibą na Malcie

przeciwko R. M. (1)

- o zapłatę 2586,80 zł

oddala powództwo.

XVIII C 4617/16

UZASADNIENIE

Powód – (...) Ltd z siedzibą na Malcie, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł o zasądzenie od pozwanego R. M. (2) kwoty 2.586,80 zł z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia 16 marca 2015 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazano, że powód nabył wierzytelność od pierwotnego wierzyciela.

(pozew k. 2-4)

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie i nie stawiał się na rozprawę. Powód nie uzupełnił twierdzeń z pozwu w żadnym piśmie procesowym – **pomimo wyraźnego wezwania ze strony Sądu.**

W dniu 8 lutego 2017 r. został wydany wyrok zaoczny, oddalający w całości powództwo.

(wyrok k. 48)

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Z rachunku bankowego należącego do R. M. (2) dokonano w dniu 13 stycznia 2014 r. przelewu (...) grosza na **nieustalony rachunek, należący do nieustalonego podmiotu.**

/wydruk k. 14/

Z nieustalonego rachunku, należącego do nieustalonego podmiotu, w dniu 13 lutego 2015 r. przelano na rachunek pozwanego kwotę 1.600 zł.

/wydruk k. 15/

Powód zawarł z firmą (...) sp. z o.o. w dniu 7 czerwca 2015 r. umowę cesji wierzytelności.

Do umowy **nie załączono żadnego załącznika dotyczącego ewentualnej wierzytelności względem pozwanego.**

/umowa wraz z załącznikiem k. 25 – 28/

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów, uwzględniając treść art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., zgodnie z którymi jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę (...) przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości lub zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zdaniem Sądu pełnomocnik strony powodowej w żaden sposób nie ustosunkował się do żądania Sądu przedstawienia dowodów, to jest żądania wynikającego z **oczywistych wątpliwości, czy powód nabył wierzytelność i czy w ogóle wierzytelność powstała.**

Wątpliwości Sądu wzbudziło twierdzenie pełnomocnika powoda, że pozwany zawarł umowę pożyczki opisaną w pozwie. Przede wszystkim podnieść należy, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z jawnymi, widocznymi już na pierwszy rzut oka niejasnościami i nieprawidłowościami. Pełnomocnik powoda załączył do akt sprawy wydruk komputerowy mający jakoby dokumentować treść ramowej umowy pożyczki, zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Wydruk ten opatrzony jest datą 7.11.2014 r. (k. 7). Zgodnie z § 6 pkt. 6.8. umowy ramowej „w celu potwierdzenia rejestracji Klient zobowiązany jest dokonać przelewu potwierdzającego rejestrację (...)” (k. 8).

Jak zaś wynika z załączonego przez pełnomocnika powoda wydruku – tzw. przelew inicjujący z rachunku, który miałby należeć do pozwanego – został zlecony 13 stycznia 2014 r. (k. 14) – a zatem na kilka miesięcy przed umową ramową, którą jakoby miałby potwierdzać.

Brak w aktach sprawy jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego nabycie wierzytelności względem pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Strona powodowa wskazała w uzasadnieniu pozwu, iż dochodzi od pozwanego zapłaty z tytułu zobowiązań z umowy pożyczki zawartej w dniu 13 lutego 2015 r.

Pomimo wezwań Sądu nie załączyła samego dokumentu umowy pożyczki (ani też ramowego dokumentu pożyczki), który z kolei był niezbędny (dla strony powodowej) by wykazać, że nabyła istniejącą wierzytelność od podmiotu właściwego.

Jak już zostało wskazane, warunkiem tego nie spełnia wydruk komputerowy – ramowa umowa pożyczki – z daty późniejszej niż przelew inicjujący, który jakoby miał potwierdzać umowę ramową pożyczki. Przelew inicjujący nie może bowiem potwierdzać późniejszej umowy – lecz określoną, już istniejącą.

Powód nie przedstawił również żadnych dowodów potwierdzających wykonanie przelewu na kwotę 1.600 zł przez potencjalnego poprzedniego wierzyciela. Wydruki komputerowe są zaciemnione i widnieje na nich jedynie rachunek należący do pozwanego.

Nie wiadomo zatem kto spełnił świadczenie na rzecz pozwanego. Nie wiadomo również na jaki rachunek dokonano przelewu inicjującego.

Powód nie przedstawił również żadnych dowodów na nabycie wierzytelności od potencjalnego poprzedniego wierzyciela. Cesja wierzytelności nie zawiera żadnych załączników ani wskazówek, pozwalających powiązać umowę przelewu wierzytelności z wierzytelnością przysługującą przeciwko pozwanemu.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Uznanie za prawdziwe twierdzeń pozwu nie uwalnia sądu od oceny zasadności żądania opartego na tych twierdzeniach. W wypadkach uzasadnionych wątpliwości nie można przyjmować za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych; w takiej sytuacji nie można wydać wyroku, opierać się tylko na tych twierdzeniach i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z 14 sierpnia 1972 r. w sprawie III CR 153/72, OSNCP 1973, nr 5, poz. 60).

Nawet przy uwzględnieniu wykładni pojęcia „uzasadnione wątpliwości” przyjętego w wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie III Ca 1385/16 (a przyjętego również przez Sąd w niniejszej sprawie), to jest konkluzji, iż chodzi o sytuację, iż „bardziej prawdopodobne jest istnienie stanu rzeczy alternatywnego do opisanego w pozwie”, należało uznać, że płaszczyzna sporu powinna być przeniesiona na grunt art. 6 k.c. Nieprawidłowości tych jest bowiem tak dużo i są tak znaczące, że oparte na dowolności a nie logice byłoby przyjęcie, że to akurat powodowi przysługuje roszczenie o zapłatę kwoty 1.600 zł z przelewu wykonanego na rachunek pozwanego.

Skoro powód jest profesjonalistą w swojej dziedzinie, to powinien dokumentować swoją działalność. Brak dowodów w pozwie przedstawianym przez fachowy podmiot jest okolicznością dodatkowo przemawiającą przeciwko wiarygodności twierdzeń pozwu.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Na powodzie spoczywał obowiązek wykazania istnienia jak i wysokości dochodzonych wierzytelności (art. 6 k.c.). Powód na tą okoliczność nie przedstawił żadnych przekonujących dowodów.